

نرسی ناویت

سوران مهجوی

[۱]

مائی حاجی گوینی^(۱) نه و ندهت ده زانی ، چه قه دوکهلان له گهرهك بهر ددها . . دوکله که به سهر مالی ئیوه دا که پروکھی ده به ست . له ناو خیزانه که تانا نه نها تو عهره نی که باب و گوشتی برژاو بوویت .

«شاخ!! بو نان و که بابیک ، یان یهك دوویل گوشتی برژاو چه ند خوشن به ترشیاتی خو مالی یهوه!!»

لهو خه یاله دا ده مردیت و ده ژیا بته وه ، که چی دایکت له زه وقی دایت وینی له باوکت خسته که وشه وه . ئه بی به یانی له گه ل خوی دا بتبات و ده ردی پار نه هیلیت تیکه لاوی مندالانی هر و

چو وختی گهرهك بېتهوه

ئەو گشت رۆژى شەبەقى عەرەبانەكەى له بازاره پچگولەدا^(۱) رادهگرت. به خېرو قازانجى ئەو عەرەبانەيه به خېوى دهكردن. هەر چەنده كوله مەرگى ده ژيان، به لام خېزانىكى بهختيار بوون.

به يانى زوو له گه ليا كهوتيه پالدانى عەرەبانەكە، و به ره و بازاره پچگوله كشان. له چه قى گوزره كه دا چه قين. گوزره كه لات هينده سەير بوو. چاوت به همزولايهك دا ده گيرا.

به كه يه كه شاره زاي دوكانه كان بوويت ئەو له بهر خويوه: ده بووت

- ئەمەت باشتر نى يه؟! بو خوت چاو و رووت ده كرتيه وه و سه ره ته قيه كيش ده كهى!!

به وهى نركەت ليوه نه هات. قسه كانت به دل بوون. راداره كهى هەست و نه ستىشت وايى ده خوینده وه «قازانج له ئيش كردن دايه!! نان خواردنى رهنج به له زه ته!! خوايه نانى منهت بارى كهس نه يخواه!!»

ئەو رۆژه تهقه لايهكى زورت دا. له خوشيانا بالاي ده كرد. «ئەو. به ده نگیكى بهرز»

- چاو هروانى ئەوهم نه ده كرد، بهم جوړه بېت!! ئەگه روا بېتته وه سه ره كه وتن مسوگه ره ده كات. منيش له وه زياتر چيم ده وى.

ئەو رۆژه فروختىكى چاكتان بوو. تو زياتر له ئەو به وه زعه كه دلشاد بوويت. دواشت هەر يه كه له ئاشيكتان ده كرد. «ئەو.»

به ئى ئەو. له روانگايه كى دژ له تووه به دنيا دا ده بروانى. ده بو يست ئەوهى چنگى ده كه وى. كوشك وته لاريكى لى بنيات بنى و له كۆل ئەو عەرەبانە و ئيشى ده ست گيرى به بېته وه «تو.»

ئا توش. ئەوانەت گه رهك نه بوون. ته نهها ئامانج و ويست ژيانىكى بهختيار و گوزهرانييه كى پر ئاسوودهى بوو. سه ره نه نجام ئەو بيرانه له خه يالتان دا كارى خويان كرد. تو چون بو چاره يه ده گه رايه سفت و سوئى ئازاره كان بشكىنيت

ئەوئيش هەر ودها هه مانى رېنگاي خوي گره ووه.

ئيوارى ماله وه جوويت. له جيانى ئەو دى زاده كات سەريژ بېته وه. سەر له نوئى وهك جازان ئاه و خه مه كان يه خيديان گرتيه وه!! چه قه دو كه له كهى مالى حاجى يوسوو بوچروكى رۆژه رى ده چوو. به و ديمه نه راداره كهى هه ست و نه ست

كه وته وه هه له چوون و داچوون. خو، كه مالى حاجى ئەجوى دراوستى يان ده فامان و هه ندى كه بايان بهم ديه ودا ده كدا!!»

ئەو ئيواره يه تا ده رنگانىك چاو هروان بوويت. كاتىكت زايى هيچ نى يه. ناچار ملت به سەر شه رباكه يا شه ركرده وه. بو ئەو شه وه خهت لى ته قى. چەندان پرسيا رى لى و دلام به خهى ده گرتيت.

شه به قى زوو هه ستايهت. له دوئى زياتر به شه وه وه عەرەبانەكەت پل دى دا. عەرەبانەكە له جه رگه كى قه له مالفى يه كه دا وه ستاندى. ئەمرو حياواز له رۆژان.

به رامبه ر دوكانى كه باخانه كه شويى خوتان گرت. ئەملا. ئەو لاتان چەند دوكانىكى سه وزه و سيوه جات فروشتن پيوون

ئەو رۆژه به ته ووى مه زاجت كورا بوو. بېرت ته نسانهت جه سته شه كه ته كهت كه وتبوونه ميانهى دوو به رداشنى كه وزه ي هارپنه رى پر له سه برو سه مه ره وه. «به كه م.»

زور سه ير بوو، خه يالىك به ميشكنا كوزه رى ده كرد كه به رامبه رى رهق و وشك بوويت وه يچ سوزو نه رميه كت له روويانا نه نه نواند. ته نانهت به ده ورى خوشتا جو غزىكى يو لايت كيشا سوو، به زه حمهت لى دى ده ريار ده بوويت.

دنياشت وه ها ده بينى، كه له دنيا دا بېت و ئيتر هيچ گوران و جوانكارى يه كى ئەوتوى تيانى به تا بوئى سمرى «دووه م.»

زور جارى تروش له خوتيه وه ته لى سمى نه فسانه سيحراوى به كهى ژيان، بو حال و گوزه رانيكى هيندى خوشى ده شنا و بى هيچ هيزو قورساي يه كه ده كه وته به سته و ئاواز چينى ئاسووده ي و سه ره فرزى ژيان و دا وئى

بهخته و هری و خوشی ده کرد نهك . زیانیکی کاتی ، بگره یو
زیانیکی همه همیشه و نه بر او

به هر حال له بریکا خه یالت له هم سوو نهو شتانه لای دا
و چوو ه سهر رازیکی تر و هر له خوته وه راداره که ی هه ست و
نه ست وایی ده خوینده وه :- « مرؤف هر مرؤفه !! نه ی تو
بوچی وینه ی نه وان ئاه و هه سره ت و خوژگو و ناواته کانت
سهر ناگرن و کوئل بهو سهر و نهینینی یانه ی زیانت ناده ن که
هه یه ؟! »
پاش توژی بیر کرده وه :-

- ئاخو خوشم نازانم چون چونی له م کاره حالی بیم؟! بو مالی
حاجی وا و ئیمه ش به م جوړه؟! خو کفر نابی ئیمه و مانایش
بو روژی چه قه دوکته لی له گهره ک به ربه یه؟! نه خیر نهو
روژه ش ئیشتان بالا بوو . له گه ل هر جوړله یه ک دا کومه نی
خیر و فهر به سهر تان دا ده رزا . دووباره له پرئیکا خه یال
پلاوه کت بو هاته وه . . . سهر له نوی راداره که ی هه ست و
نه ست وایی ده خوینده وه « نه ئیم! - بیلیم و ناویرم!! ئاخو بو
ناویری؟! گوناخت . . . تاوانت!! داوا یه که ده یکه یه . . .
نه نجام ده ئیت :- ئا یان نه!! پاش نه وه چه شنی شینیکی
بی وهی . . . راهریت و بی لیکدانه وه یه کسهر دوو هیلی چه پ
و راست به سهر گشت شته کانت دا هیناو په شیمان بوو یته وه .
نه و نندی پی نه چوو . چوو یته وه سهر به زمه که ی جارانت

هر ده ئیم :- نه وه نی یه ته ریقم بکاته وه!! و بیم بلین به
راستی هه تیونکی نه وسن و چلیمه! زیاتر لی چی وو یته
پیشه وه . . . ئاکام پی په روا رووت لی ناو وت :-
- با به . . . له گه ل تومه با به . . .

- ها . . .
- به شکم نه مرزا!
- نه مرؤ چی؟!
- له بازار . . .
- چی؟!
- قاوه لئی بکه ین!!

هر نه و نده ی گفندی دا . . . په رو شره کت له عه ربه بانه که وه
ئالاند . . . هینده بو که بابخانه که به په له چوون . . . نه گهر
شوفیری ته کسی په که به ئاگا نه بسوا په نه نجی نه نجی
۵۶

ده کردن . . . کاتی چوو به که بابخانه که . . . حه مه له ی
که بابچی پی ی ووتن :-
- نه نه بوو زووتر به اتنا یه؟! نه بی بیرورن قیمه مان هر به شی
دانیشتوان ماوه
به دهم که باب برژانده وه :-
- هه لیگرن بو به یانی . . . گوشتی مه ریشان ده بی!! پاشه و
پاش گه رانه وه . . . له داخانا په له بیته کت لی بدرایه ده ته قیت
خه م و خه سره تیکی زوړه ت هه لکیشا « نه مه ش له به د به ختی
من بوو »

کاتی ماله وه چوون . . . وینه ی ماریکی لیدراو سهر تاپای
جه سته ت ده ینا لاند . . . بریارت دا پاش نیوه رو له مال نه چیته
ده روه . . . « ئی باشه به چی یه وه خوت خه ریک ده که ی؟! »
هه ندیک له په راوه کانی قوتابخانه ت هینا . . . به یادی خویندنی
سالانسی سهره تایی یه وه توژی له په راوی زیانسداری پو لی
چواره می قوتابخانه ورد بوو یته وه . . . یه که یه که په ره رهن گاو
ره نگه کانت هه لدا یه وه . . . ده رنه نجام دیده کانت به سهر وینه ی
دوکانی چیشخانه که وه نیشته وه . . . تو له گشت شته کانی
چیشخانه که . . . دل ت هر به لای خوار دنه برژاوه کانه وه بوو . .
له ژیر وینه ی چیشخانه که دا . . . به ختیکی درشت نه مه
نوو سرا بوو . . . پیو یسته شوینه گشتی یه کان خاوین رابگیرین . . .
دوای نه وه نه مه نوو سرا بوو . . . نه و نده بخو ئیتته لا نه که ی!!
سک چوون په تاپه کی به لایه

- هه . . . حه ی . . . حه ی . . . بو من زام له و شتانه شکاوه؟! تا
ئیتته لای پی بکه م؟! هه ژاریکی وه کسو من بوچ جاری
تاسو و قم له و شتانه شکاوه؟! تا دوو چاری سک چوون
بوویم!! پاشان به ده نگینی به رز :-

- ده ترسیم به یانیش ده ردی نه مرؤمان تووشی بیته وه؟! دوای
که می بیر کرده وه :-

- له هه موو هه وری باران ناباری . . . مه رج نی یه سبه یش هر
هه مان رووداو روو بداته وه . . . نه گهر رووشی دایه وه نه وه
چش .

دوای نه و بیروچکانه چاوی وه نه وزدانت ، خستی ته باوئشک
پیدانیکی زوړ ، پاشان خوشت نه ترانی چون چونی خهوت
پی کهوت .